

PRAZNIKI IN RESNICA

TONE MIZERIT

Datum 27. april v Sloveniji zaznamujejo kot »Dan upora proti okupatorju«. Gre za enega redkih državnih praznikov, ki ne povezuje, temveč še bolj ločuje. Trk med nazoroma, ki imata zelo različne poglede na zgodovino in razvoj človeštva ter vlogo vere pri tem, je morda celo najbolj očiten. V resnici je to praznovanje le še eno od tolilikih prevar, ki jih je komunizem vsilil slovenskemu narodu.

Dan pod tem imenom praznujejo od leta 1992, saj je bil prej znan kot »dan Osvobodilne fronte«. Na ta datum, leta 1941, naj bi se namreč ustanovila ta organizacija (OF), ki jo še danes vsa bivša garnitura poveljuje, partizanske organizacije slavijo, uradna država pa podpira ali pa dopušča, kolikor je že trenutna vlada iz vrst partijske kontinuitete ali pa pomladna.

Da je omenjeni datum in celotno praznovanje laž, je bilo že večkrat povedano in zgodovinsko dokazano. Zgodovinar Jurij Pavel Emeršič poudarja, da je danes za vsakega, ki ima iskreno željo spoznati resnico, literature na to temo dovolj. »Vsakemu razumnemu človeku, ki ni bil deležen totalitarne pohabe, je lahko na tej podlagi jasno, da se 27. aprila ni zgodilo nič.« Dejstvo je, da če bi partija in njeni potomci sprejeli to dejstvo, bi se porušila celotna zgradba, ki je skoraj pet desetletij vladala nad našim narodom in pisala ponarejeno slovensko zgodovino.

V našem listu smo se večkrat ustavili ob tem datumu. Pred časom (št. 16; 1. maja 2008) smo objavili članek izpod peresa že pokojnega narodnega poslanca Rudolfa Smersuja, ki je bil priča žalostnim dogodkom tistih dni. V svojem spisu Smersu trdi:

»O.F. ni bila ustanovljena 27. aprila 1941, ampak je bila dan prej v Vidmarjevi vili pod Rožnikom ustanovljena 'Protiimperialistična fronta', naperjena predvsem zoper Angleže in tudi zoper ostale zahodne zaveznike. Takrat je bila namreč nacistična Nemčija, ki je skupaj z Italijo okupirala Jugoslavijo, povezana z obrambno in prijateljsko pogodbo s Sovjetsko Zvezo. Pod imperalistično silo so tedaj označevali vsi zgolj zahodne zaveznike. O.F. se je ustanovila šele po napadu Nemčije na Sovjetsko Zvezo. O tem piše uradni partijski zgodovinar dr. Tone Ferenc v svoji knjigi 'Ljudska oblast na Slovenskem - Država v državi' na straneh 7 in naslednjih, v katerih je točno povedano, da je bila O.F. ustanovljena in njen program javno objavljen šele po 15. juniju 1941.« Tako Smersu.

Z njim soglaša večina nepartijskih zgodovinarjev. Zanimive so izjave srbskega Pera Simića, avtorja knjige *Tito - skrivnost stoletja*. V intervjuju za revijo »Reporter« (št. 17, 26. april 2010), je na vprašanje 'Kakšen je bil Titov odnos do pakta Hitler-Stalin leta 1939?', odgovoril: »Zelo lojalen. V razglasu KPJ je za izbruh druge svetovne vojne obtožil Francijo in Anglijo. Tito je iskreno verjel v zavezništvo Stalina in Hitlerja, ker je to bila direktiva, ki je on ni smel spreminjati. Stalin pa je še bolj verjel v iskrenost tega dogovora, zato se prvih dvanajst dni Hitlerjeve invazije na Sovjetsko zvezo sploh ni oglašil, ker je bil tako presenečen. Ni verjel niti svojim obveščevalcem, ki so ga opozarjali na Hitlerjev napad. Šele 4. julija 1941 je pozval k odporu. Stalin in Hitler sta si lojalno razdelila Poljsko in sta bila zaveznika vse do Hitlerjevega napada na SZ. Tudi Tito ob nemškem napadu na Jugoslavijo ni storil nič, zato Nemci niso zapirali komunistov. Šele potem, ko so dobili ukaz iz Moskve, so jugoslovanski komunisti pozvali k odporu proti okupatorju.«

S tem se popolnoma strinja tudi Jože Dežman. Z vodstva Muzeja novejšje zgodovine je pred časom trdil, da »zaradi zaveze paktu so se komunisti aktivno vključili v odpor šele po nemškem napadu na Sovjetsko zvezo 22. julija 1941«. In je še menil, da je »praznik Osvobodilne fronte (OF), ki smo ga praznovali 27. aprila, eden od značilnih boljševeističnih falzifikatov (poneverb)«.

Izredno zanimiva je študija, ki jo je te dni na spletnem portalu Časnik.si objavila zgodovinarica Tamara Grieser Pečar.

Poglejmo tudi izjavo, ki jo je ob letošnjem praznovanju podal predsednik Nove slovenske zaveze Peter Sušnik: »Ko gledamo na 27. april nam ni jasno, zakaj samostojna država Slovenija ta praznik še vedno praznuje. Ogromno zadev smo že skozi nova zgodovinska dejstva razložili, ugotovili, resnico položili ljudem v srce. Na žalost pa državna ikonografija tega ne prepozna,« je dejal Sušnik.

Letos so se ponavljala praznovanja, obeležja in se je pela slava nekemu uporu, ki ga ni bilo. Vse pride levici prav, da se zakrijejo tisti meseci, ki bi jih komunisti hoteli izbrisati iz zgodovine. Res je, da zgodovino pišejo zmagovalci. A, bodimo prepričani, končno bo zmaga resnica.

Država in Cerkev 12 let v Evropi

Slovenija je na 1. maj pred dvanajstimi leti postala članica Evropske unije. Poleg nje je isti dan v povezavo vstopilo še devet držav. Slovenija je ob pridružitvi veliki evropski družini veljala za vzorno učenko, a do danes se je marsikaj spremenilo.

Vstop Slovenije v Evropsko unijo je bil narodni cilj vse od osamosvojitve. Državlani smo to na referendumu leta 2003 podprli skoraj plebiscitarno, saj je za članstvo v povezavi glasovalo skoraj 90 odstotkov ljudi. Pristopna pogajanja so se začela leta 1998 in končala tik pred iztekom leta 2002. Marca 2003 je sledil podpis pristopne pogodbe, 1. maja 2004 pa uradna pridružitve. Prva leta članstva v povezavi so minila v optimističnem ozračju, čeprav je Ljubljana že takrat poslušala opozorila iz Bruslja o nujnosti izvedbe strukturnih reform. Z nastopom finančne in gospodarske krize konec leta 2008 je nekdanja vzorna učenka počasi postajala država v težavah, vendar se je izognila tako imenovani trojki. Veleposlanica pri Svetu Evrope Eva Tomič meni, da v tem trenutku Slovenija ni zaznana kot velik problem, a hkrati ne izstopa zaradi kakršnihkoli uspehov. V Svetu Evrope Slovenijo po besedah Tomičeve vidijo kot precej zgledno in konstruktivno državo. Prihodnost prinaša velike izzive in ne tako blagodejne čase, kot so jih bili vajeni, a Tomičeva poudarja, da ni vse tako brezupno.

S tem pristopom je tudi Slovenska škofovska konferenca postala polnopravna članica COMECE,

Komisije škofovskih konferenc EU. Tudi slednja ima svoj sedež v Bruslju, Slovenijo pa v njej zastopa škof Peter Štumpf. Dvanajstletna prisotnost Slovenije v COMECE, je sicer kratka, a ima nekaj poudarkov, ki jih je vredno omeniti.

Slovenska škofovska konferenca je imela že pred vstopom države v EU tesne stike s Komisijo škofovskih konferenc Evropske povezave, kakor tudi s posameznimi škofovskimi konferencami. Največ zaslug za to je imel nadškof Alojzij Šuštar, ki je bil prvi tajnik Sveta evropskih škofovskih konferenc in je imel pomembno vlogo pri ustanovitvi Komisije škofovskih konferenc Evropske unije v Bruslju.

S polnopravnim članstvom je slovensko Cerkev v tej ustanovi zastopal škof Anton Stres. Kot »evropski« škof je v času predsedovanja Slovenije EU sodeloval pri izpeljavi srečanja predstavnikov COMECE-ja s člani Slovenske škofovske konference in slovenske vlade. Med glavnimi temami pogovorov so bili mir, stabilnost in sprava med narodi na območju Balkana ter medkulturni in medverski dialog na stari celini.

Med konkretnimi pobudami Slovenije je bila mednarodna konferenca Karitas maja 2008 na Bledu. Na njej so sodelovali predstavniki Karitas iz 48 evropskih držav. Nadškof Anton Stres je ostal predstavnik Slovenije v COMECE do leta 2010. Za njim je to nalogo prevzel nadškof Marjan Turnšek, od 1. avgusta 2013 pa slovensko Cerkev zastopa škof Peter Štumpf.

Žrtve v Krimski jami

Jamarski klub Borovnica skupaj s strokovnjaki in prostovoljci izvaja izkop posmrtnih ostankov iz Krimske jame. V dveh tednih so izveli že 213 po 120-litrskih sodov, v katerih je bila zemlja, skale in les. Med to pa so bili pomešani delni okostni ostanki 26 ljudi, iz manjšega brezna so izveli še eno okostje. O delu v tej jami se je izjavil tudi predsednik vladne Komisije za vprašanja prikritih grobišč dr. Jože Dežman, ki je o 27. aprilu dejal, da v »bilanco« tega dne sodi tudi več kot 600 morišč in grobišč po Sloveniji. Menil je, da bi namesto upora proti okupatorju morali dan preimenovati v dan boja proti vsem trem totalitarizmom.

Dežman je spomnil, da je bila Krimska jama v času druge svetovne vojne, točneje leta 1942, prizorišče številnih zločinov vodstva partizanskega bataljona »Ljube Šercerja«, predvsem nad civilisti, a tudi nad posameznimi partizani. »Trenutna izkopavanja pa nakazujejo, da je bila v funkciji tudi v letih po vojni. O morišču je bilo vse od njenega odkritja jeseni 1942 spisanih na desetine prispevkov, mnogi so danes zlahka dosegljivi na spletu.« pa je sporočil Anton Palčič iz Jamarskega kluba Borovnica. Zapisal je še, da je bila leta 1990 ob jami pravna slovesnost, domačini so postavili kapelico po načrtih Franceta Kvaternika in mogočno razpelo, delo umetnika Staneta Jarma.

Dežman je še opozoril, da je zelo zanimivo medijsko poročanje o odkritjih v Krimski jami predvsem s strani tako imenovanih »levih medijev«. »Smrt žirafe v živalskem vrtu je dobila večji odmev kot odkritje 26 umorjenih ljudi v Krimski jami. To pa je tisto vprašanje o katerem se moramo pogovarjati naprej.«

Poglejmo zgodovino tega izkopa. Pred nekaj leti je občinski svet Občine Borovnica soglasno sklenil, da je skrajni čas za pokop vseh mrtvih na ozemlju občine in namenil del proračunskih sredstev za iznos posmrtnih ostankov umorjenih v Krimski jami. Ustrezno pomoč je tedaj obljubila tudi Občina Cerknica, župnija Begunje pri Cerknici pa primerno pokopno mesto. Družine domnevnih žrtev so bile o nameravanem izkopu obveščene preko javnega poziva v Družini 1. decembra 2013. Vsi sorodniki domnevnih žrtev, ki so se oglasili, so se strinjali s tem, da se posmrtni ostanki žrtev pokopljejo v skupnem grobu na pokopališču v Begunjah pri Cerknici.

Po začetnih zapletih so dela konec leta 2015 vendarle stekla. Vlada RS je dala soglasje k prekupu

žrtev, Komisija Vlade RS za reševanje vprašanj prikritih grobišč je zagotovila sredstva za pokop in DNK (ADN) preiskave, vodstvo projekta pa je Občina Borovnica zaupala Jamarskemu klubu Borovnica. Slednjemu so na pomoč priskočili še Jamarsko društvo Rakek, Jamarsko društvo Logatec, Jamarsko društvo Ajdovščina, Turistično in Planinsko društvo Borovnica ter številni domačini iz Borovnice, Zabočevega in Zavrha, najsi bo finančno, fizično ali s strojno pomočjo pri transportu, izvleku in urejanju. Pri izkopu posmrtnih ostankov sodeluje tudi stroka: arheologi dr. Anton Velušček, Uroš Košir in Martina Kocmur ter sodelavec Inštituta za raziskovanje Krasa iz Postojne, dr. Andrej Mihevc.

Izvelek je močno otežen zaradi same strukture jame. Vhodno brezno ni čista vertikala, je poševno, zato se sodi pri izvleku zatikajo. To je bilo zlasti nevarno za jamarsko ekipo na dnu, ki ima sorazmerno malo možnosti za umik iz vpadnice. Jama je sedaj globlja za okoli tri metre. Točno globino nasipnega stožca se še vedno ne more oceniti, saj se trenutne meritve brezna ne ujemajo s predvojnimi. Brezno naj bi minirali vsaj dvakrat, leta 1947 in 19. 9. 1948, kolikokrat so pozneje vanj še nasipali material in hlodovino, pa je težko oceniti.

130 let rojstva bana Natlačena

V nedeljo, 24. aprila, je poteklo 130 let rojstva bana Marka Natlačena. Gotovo članom naše mlajše in tudi srednje generacije to ime nič ne pomeni. A starejši ljudje, ki se še spominjajo predvojnih in medvojnih dogodkov, imajo blag spomin na vzornega voditelja, ki je stal ob krmilu slovenskega naroda v najtežjih časih začetka vojne in revolucije, in padel kot žrtev zahrbtnega komunističnega morilca. Primerno in potrebno je, da se pokojnega bana spomnimo ob tej obletnici.

Kdo je bil Marko Natlačen?

Pravnik in politik Marko Natlačen se je rodil 24. aprila 1886 v Mančah pri Vipavi. Po študiju prava na Dunaju je imel odvetniško pisarno v Ljubljani. Že pred tem je vstopil politiko in se po zgledu Janeza Evangelista Kreka ter škofa

Jegliča zavzemal za utrditev socialnega gibanja in katoliško prenovo na Slovenskem. Leta 1926 je postal podpredsednik Slovenske ljudske stranke. Po nastopu šestojanuarske diktature je deloval predvsem v kulturnih organizacijah in moral zato leta 1933 v izgnanstvo. Od leta 1935 je vodil Dravsko bano-vino, ki je pod njim vidno

napredovala na gospodarskem in kulturnem področju. Ob napadu na Jugoslavijo je sklical vse zakonite politične stranke v Sloveniji in ustanovil Narodni svet. Z njim je skušal skrbeti za ohranitev reda in miru v času vojne in doseči čim boljši položaj Slovenije v okupacijskih razmerah. Imel je pomembno vlogo pri ustanovitvi Slovenske zaveze spomladi leta 1942, pa tudi pri nastanku Vaških straž. Glavni cilj obeh skupin je bila zavezitev naraščajočega komunističnega nasilja. Marko Natlačen si je s tem kot neformalni voditelj protirevolucionarnega tabora podpisal smrtno obsodbo.

Likvidacija

Vodstvo komunistične partije se je že v začetku leta 1942 odločilo za Natlačenovo likvidacijo. Nekateri najvidnejši partijci so ob tem opozarjali, da nimajo dovolj dokazov za njegovo obsodbo. Kljub temu ga je VOS v atentatu 13. oktobra 1942 likvidirala. Njegov sin Anton se je v pogovoru za Mladino takole spominjal smrti svojega očeta:

»Imel sem 12 let; tisto jutro sem šel v bližnjo trgovino po šolske potrebščine; pri vrtnih vratih je čakal in zvonil duhovnik. Pozdravim ga Hvaljen Jezus! in grem naprej. Ko se vračam, vidim vse polno italijanske vojske in slišim govorjenje, da je bilo pri Natlačenovih streljanje. Kaj se je zgodilo, so mi povedali doma. Kuhanica Katika je šla pogledat k vratom, kdo zvoní. Ni ga poznala, zato je poklicala mamo, ki je šla pogledat, kdo stoji pred ograjo. Rekel je, da je kaplan iz Trebnjega in da ima pismo od dekana za očeta. Odpre mu vrata, ga pelje v vežo, pokliče očeta in ta ga povabi v sprejemnico. Mama odide po stopnicah, ko zasliši dva strela. Kot smo ugotovili, si je oče hotel ravno nadeti očala, da bi prebral pismo, ko ga je zadel smrtni strel v oko. Ko gre mama proti sprejemnici, pride duhovnik s pištolo v rokah, iz kuhinje pa skoči brat Marko, ki se je spopadel z njim. Na srečo se je pištola zaskočila, tako da ga je udaril s pištolo po glavi. V duhovnika preoblečeni morilec je potem skočil skozi okno in prek ograje pobegnil. Takoj potem je prišel jezuit pater Preac in mu dal še sveto olje, svečko smo mu prižgali, pisatelj dr. Tine Debeljak je prišel, slikarka Bara Remčeva je celo naredila dve skici očeta, kako leži v krvi na tleh.«

Na dan umora Natlačena je Edvard Kardelj pisal v glavni štab Kidriču in Leskošku.

»Kakor ste že gotovo na svoje veliko veselje izvedeli, je danes naša VOS likvidirala Natlačena starejšega, a mlajši je bil lažje ranjen. Lahko si mislite, da sem prav pošteno razveseljen, ko so me nekaj ur po mojem prihodu v Ljubljano obvestili o tem dogodku. Naš je bil preoblečen v duhovna in jo je s pomočnikom vred cel in živ pobrisal. Tudi Kukovič je v bolnici poginil do kraja, tako da ima naša VOS v kratkem času dva pomembna uspeha. Obakrat je delo opravil neki novinec - toda napravil je pošteno! Izgleda, da bomo v njem dobili drugega Štefana. Ljubljana je popolnoma pod vtisom tega dogodka.«

Po smrti

V Mohorjevem koledarju za leto 1945 so zapisali, da je vse Natlačenovo delo izviralo iz globoke vere in nesebične ljubezni do naroda. Tudi njegovi politični nasprotniki so mu priznavali iskreno in nesebično domoljubje, preudarnost, poštenost in neomadeževanost pri javnem delu. Bil je načelen in oster politični borec, a srčno dober do vseh; zato so ga vsi spoštovali.

Komunistom ob prevzemu oblasti leta 1945 ni zado-stovalo, da so Marka Natlačena odstranili. Januarja 1946 so oskrunili družinski grob na ljubljanskih Žalah in posmrtno ostanke pokojnih odpeljali neznano kam.

Marko Natlačen in njegovi so simbolični grob znova dobili leta 2005. Njemu je bil posvečen simpozij, ki ga je pripravil Inštitut za novejšo zgodovino v Ljubljani. Ob 70. obletnici njegove smrti pa sta izšla *Zbornik* omenjenega simpozija in knjižica *Mančan - slovenski ban s podnaslovom Portret dr. Marka Natlačena*, v kateri je Mirko Kovač predstavil njegovo življenje in delo ter zbral črtice, ki jih je Natlačen kot dijak objavljal v »Domačih vajah«.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

STONE MIZERIT

Položaj se zapleta in dogodki se hitro odvijajo. Vlada se srečuje z rastočimi težavami, temu pa je treba dodati še sindikalno upornost in peronistične premike. Macri napoveduje vrsto javnih del, kot jih Argentina že dolgo ni videla. Upa na dvojni odmev: izboljšano stanje zlasti v notranjosti države in obilo novih delovnih mest. Vprašanje je, če bo odmev uspešen, preden se kriza ojači in rodi negativne posledice.

Razumljivi protesti. Razmerje med vlado in sindikati je zanimivo. Omenili smo že, da so mu podelili »100 dni miru«, nato so začeli rovariti. Za 29. aprila, ki je bil zadnji delovni dan pred 1. majem, so organizirali množično manifestacijo. Vzrok za protest je bila rastoča inflacija in prav tako rastoča brezposelnost. Glede inflacije ni dvoma; presegla je vsa pričakovanja. Za mesec april se bo sukala okoli 7%. Mimo večjih ali manjših števil, ljudje porast cen občutijo, ko grejo v trgovino in kupijo prehrano in druge potrebščine. Tam se rodi nejevolja. To sindikalisti dobro vedo in na tej podlagi gradijo svoje delovanje in svoj vpliv. Zborovanje je bilo res množično, saj se ga je udeležilo vseh pet sindikalnih organizacij. Zanimivo je bilo, da ga niso sklicali na majski trg, temveč ob spomeniku dela na aveniji Colón, v bližini sedeža CGT. Tako je tudi bolj razumljivo, da je delavski vodja Moyano trdil, da manifestacija ni proti Mcriju ampak proti vladni politiki. Razen obeh levičarskih CTA so ostali sindikati skušali, da bi bil njihov nastop čim močnejši, a da ne bi zvenelo preveč protivladno. Zavedajo se, da jih ta vlada kljub vsemu posluša, kar je bistvena razlika s prejšnjo. A to zadržanje ne bo trajalo dolgo, če se hitro ne pokažejo uspehi vladnih naporov na gospodarskem področju.

Združeni bomo zmagali. Pravzaprav je še pred začetkom zborovanja eden izmed petih voditeljev odstopil. Luis Barri- onuevo, ki kirchnerizma ne more videti, je postal besen, ko je videl, da so se zborovanja na vidnem mestu udeležili člani La Cámpore in bivše vlade. »Tukaj so prisotni maršali poraza«, je ugotovil in odšel. Res je bil tam Scioli, pa tudi Aníbal Fernández, ki je bil deležen kar nekaj ljudskih psov. Normalen peronist ne prenese poraza, še manj pa krivcev. Zato je tudi razumljivo, da je gospa Cristina ob zadnjem obisku Buenos Airesa izjavila, da

so bili »poraženi kandidati«, torej ne ona, ki jih je nastavila. Ob delavskem protestu pa je izrazila veselje, nad »tako lepo ljudsko manifestacijo«. A ni vse zlato, kar se sveti. Moyano skuša doseči enotnost celotnega delavskega gibanja. To pa je še v povojih, s čimer se okoristi vlada. Težko bi uspešno nastopala proti združenim sindikatom. In prav ti poizkusi združenja povzročajo nezaupanje. Vsem in vsakemu gre za čim večji kos oblasti in tako drug drugemu ne zaupajo. Macri si pa mane roke. Nekaj podobnega je pri peronistični stranki, oziroma gibanju. Sodišče je potrdilo »isto enotnosti«, in tako bosta stranko vodila kot predsednik bivši guverner Gioja, kot podpredsednik pa Scioli. Ne eden ne drugi nimata resnične oblasti. In ker mnogi tudi že ne prenesejo več gospe Cristine, lahko ugotovimo, da v peronizmu ni enotnosti. Tudi tukaj si Macri mane roke.

Kdaj do obsodbe?

Pospešeno pa napredujejo sodna raziskovanja v zadevi korupcije prejšnjega režima. Pretekli teden so tožilec Marijuán in njegova ekipa v Patagoniji preiskovali bivališča in stavbe, ki naj bi bile v lasti Baeza. Prvenstveno so odkrili, da je lastnik nešteti posesti, podjetij in obširnih estancij. Točno število še ni znano, a v teh posestvih je velik del pokradenega denarja. Vendar smatrajo, da bo težko dokazati povezavo med Baezom in Kirchnerji, če sam »slamnatí mož« (testaferro), tega ne bo priznal. Zato pa več upanja polagajo na postopke v zvezi s hoteli. Zadeva »Hotesur« je sedaj prišla v resor drugega sodnika, ki kaže več volje do dela. Novost pa je, da so v primeru podjetja Los Sauces (tudi ime njihovega hotela), direktno obtožili gospo Cristino in njenega sina Máxima. Strele udarjajo vedno bliže bivši predsednici. Na koncu pogledjmo še nekoliko delo vlade. Potem, ko je senat potrdil zakon o prepovedi odpustanja delavcev in dvojni odškodnini, je Macri začel ofenzivo, da bi kaj zaustavil ali vsaj spremenil v poslanski zbornici. Pogajanja še vedno potekajo. Cena, če bi res vložil veto, bi bila ogromna. Zato sedaj skušajo doseči tako besedilo, da bi bil volk sit in koza cela. Medtem je pozitivno odjeknil vladni načrt, da bodo zgradili 120.000 stanovanjskih hiš. Poleg tega bodo razpisali 175.000 kreditov za nakup ali gradnjo stanovanj. Računajo s tem ustvariti 200.000 delovnih mest. Bo res?

Priznanja zamejskim časnikařem in kulturnikom

V torek, 26. aprila 2016, je predsednik republike Borut Pahor na posebni slovesnosti v predsedniški palači odlikoval z medaljami za zasluge zamejske Slovence in dolgoletne novinarje, ki so pokrivali zamejsko tematiko v Italiji, Avstriji in na Madžarskem. Dogodka se je udeležil tudi minister za Slovence v zamejstvu in po svetu Gorazd Žmavc.

Medaljo za zasluge je predsednik Pahor vročil dr. Dragu Štoki, Marjanu Terpinu, Mirjam Muženič, Lojzetu Kosu, odlikoval pa je tudi Giorgia Banchiga, Gernota Kocherja in Karla Gadanyija.

Za prizadevno delo za ohranitev slovenskega jezika, kulture in zavesti je medaljo za zasluge prejel Giorgio Banchig, novinar, publicist, zgodovinar, dolgoletni urednik mesečnika oziroma štirinajstdnevnik Dom ter vsestranski kulturni delavec, ki velja za enega najboljših poznavalcev zgodovine Beneške Slovenije.

Medaljo za zasluge je za uspešno umeščanje slovenistike v madžarski visokošolski prostor in podporo

Slovencem na Madžarskem v skrbi za ohranjanje maternega jezika in kulture prejel dr. Karel Gadanyij.

Dr. Gernot Kocher je prejel medaljo za zasluge pri krepitvi sodelovanja med slovenskimi in avstrijskimi strokovnjaki humanističnih in pravnih znanosti.

Medaljo za zasluge je za dolgoletno delo na področju obveščanja o slovenskem zamejstvu v Avstriji in za prispevek k večjemu razumevanju problematike slovenske manjšine v Avstriji prejel Lojze Kos, novinar in dopisnik Radia in televizije Slovenije.

Medaljo za zasluge je za dolgoletno delo na področju obveščanja o slovenskem zamejstvu v Italiji in za prispevek k večjemu razumevanju problematike slovenske manjšine v Italiji prejela Mirjam

Muženič.

Za neomajno prizadevnost pri delu v dobrobit zamejskih Slovencev v Italiji ter za krepitev njihove narodne in jezikovne zavesti je medaljo za zasluge prejel Drago Štoka, tržaški odvetnik, ki je s svojim javnim delovanjem začel že kot študent, svojo globoko zakoreninjenost v slovenstvu ter zavzetost za nacionalno emancipacijo in enakopravnost Slovencev v Italiji pa je izpričeval skozi celotno kulturno, publicistično in družbenopolitično kariero.

RAZMIŠLJANJA OB ZMEDI

Če kdo skrbi edinole za svoj vrtiček in le za sebe dela, ter mu ni mar, da se razrašča na polju, za ograjo, le osat, prav kmalu bo opazil tudi na vrtičku, da raste vedno manj koristne povrtnine, cvetja in vedno več plevela.

MK

MEDORGANIZACIJSKI SVET

Sprejem gospe Ljudmile Novak

V petek, 29. aprila, se je na svoji redni seji zbral Medorganizacijski svet slovenske skupnosti v Argentini. Isti dan je prišla na obisk v Argentino gospa Ljudmila Novak, v spremstvu svojega moža. Gospa je predsednica Nove

Slovenije, poslanka v Državne zboru in članica Komisije DZ za Slovence po svetu. Obisk pri MS je bil njen prvi stik z našo skupnostjo.

Ob osmih zvečer se je začelo srečanje s poklonom žrtvam vojne in revolucije pred spomenikom v Slovenski hiši. Gospa je, v spremstvu predsednika ZS, inž. Jureta Komarja, položila slovenski šopek.

Srečanje se je nadaljevalo v prvem

nadstropju, kjer je pred zbranimi predsedniki in zastopniki domov in organizacij predsednik ZS inž. Jure Komar izrekel dobrodošlico. Opisal je delovanje naše skupnosti in želel, da bi se med nami dobro počutila.

Gospa Novakova se je zahvalila za sprejem. Omenila je prispevek, ki so ga slovenske skupnosti po svetu izvedle ob osamosvojitvi Slovenije in se zahvalila za ohranjanje slovenskega jezika in slovenskih vrednot.

Nato je izročila priznanja Nove Slovenije posameznim organizacijam in društvom, med njimi tudi našemu tedniku. Priznanja nosijo njen podpis in tudi podpis predsednika prve slovenske vlade, prof. Lojzeta Peterleta. V njih se izraža zahvala »za zasluge in dejanja v dobro Republike Slovenije, v prid njenemu mednarodnemu uveljavljanju ter ohranjanju slovenske kulture in narodne identitete«.

Po točkah redne seje je sledil prigrizek, med katerim so prisotni lahko stavili gospe Novakovi razna vprašanje in se pogovarjali o različnih temah skupnosti.

Helena Jaklitsch in njen doktorat

Kdor ne pozna svoje preteklosti, bo težko vredno načrtoval svojo prihodnost. Zato je tako važno, da se zavedamo vsega, kar je našo izseljensko skupnost pripeljalo do sedanjih dni.

Naša preteklost je vsa slovenska zgodovina, a predvsem vojno in revolucionarno obdobje, za tem pa begunstvo in naselitev v novi domovini. Tudi v Sloveniji begunsko obdobje vzbuja zanimanje. Temu priča vrsta diplomskih in doktorskih študijev, ki obravnavajo tista leta. Med njimi je šolstvo ena glavnih točk. Prav tej tematiki je svojo doktorsko raziskavo posvetile Helena Jaklitsch, ki nas je pred časom obiskala in pregledala velik del gradiva, ki ga hrani arhiv Zedinjene Slovenije. Njen trud je rodil bogate sadove.

18. aprila je Helena Jaklitsch na Oddelku za zgodovino Filozofske fakultete v Ljubljani, uspešno zagovarjala doktorsko disertacijo z naslovom **Slovensko begunsko šolstvo v taboriščih v Avstriji in Italiji od 1945 do 1950**. Ob odločitvi za temo se je znašla pred velikim izzivom, saj v Sloveniji in slovenskih arhivih ni dosti gradiva s tega področja, zato je morala večino raziskav opraviti v tujini. Pregledala je Arhiv UNRRE v New Yorku in arhiv Zedinjene Slovenije v Buenos Airesu. Žal ji dostop do arhiva Studia Slovenica, ki ga vodi dr.

Janez Arnež, ni bil omogočen.

Doktorska naloga je bogato in temeljito delo, ki se ne dotika zgolj šolskega sistema, pač pa poda tudi jasno sliko o organiziranosti Slovencev v begunskih taboriščih na vseh področjih življenja in dela. Poudarek je na taboriščih v Italiji, ki do sedaj še niso bila natančneje znanstveno predstavljena.

Dr. Heleni Jaklitsch čestitamo k doktoratu in upamo, da bomo kmalu lahko brali njene ugotovitve in zaključke, saj so del naše zgodovine.

Dr. Helena po uspelem zagovoru, z bratom in svakinjo

ALMANAH RAST-i XLIV

Slovenstvu v ponos

Slovenska skupnost v Argentini ima, med drugimi posebnostmi, dopolnilni tečaj slovenskega jezika in kulture na srednješolski ravni. Težko bi v kaki drugi slovenski skupnosti po svetu našli ustanovo, vsaj podobno našemu Slovenskemu srednješolskemu tečaju ravnatelja Marka Bajuka, ki je lani dopolnil 55 let nepretrganega delovanja.

Dejavnost ob 55. obletnici je bila izredna in leto smo zaključili nadvse uspešno. A še pred koncem decembra se je profe-

Pred začetkom pouka so se profesorji zbrali na seji, kjer so pripravili načrt za novo šolsko obdobje in določili datume učnih sobot. Pogovorili so se tudi o potrebi, da bi v zbor povabili nove, mlajše učne moči.

Leto pa se je delavno začelo s sprejemnim izpitom za vstop v prvi letnik. Potekal je v soboto, 5. marca. Predstavilo se je 16 kandidatov, ki so lani zaključili osnovno šolo na katerem izmed naših krajevnih tečajev. Izpit so vsi pozitivno opravili.

Uradni začetek šolskega leta pa je potekal v soboto 12. marca. Najprej so bili popravni in dopolnilni izpiti za dijakke, ki lani niso dosegli potrebnih pozitivnih redov. Sledilo je vpisovanje v letošnje letnike. Osrednja točka pa je bila začetna sveta maša, ki jo je daroval katehet g. župnik Franci Cukjati. Tam je tudi prvič naslovil sprejemne besede dijakom novi ravnatelj.

Letos obiskuje tečaj 116 dijakov. Opažamo, da zadnja leta število postopoma upada. Ta pojav je popolnoma razumljiv in je posledica dveh dejavnikov. Število otrok se tudi v slovenskih družinah manjša. Potem pa vpliva dejstvo, da se slovenščina v družinah izgublja. Ker ves pouk na tečaju poteka v slovenskem jeziku, je pogoj za vpis, da ga dijak vsaj delno obvlada. Ne smemo pozabiti, da govorimo o tretjem in celo že četrtem rodu naše izseljenske skupnosti. Tudi v tem ni primera na svetovni ravni slovenskih emigracij.

Šolsko leto je v polnem teku. Prosimo zavetnika slovenskih šol, blaženega Antona Martina Slomška, da bi bilo uspešno in prijazno.

K. C.

SLOVENSKA KULTURNA AKCIJA

Proza 2015 in likovna razstava

Slovenska kulturna akcija je pričela svojo letošnjo sezono s kulturnim večerom, ki se je vršil v Debeljakovi dvorani v Slovenski hiši, v soboto, 19. marca ob 20. uri.

Prvi del tega literarno-likovnega večera je bil tesno povezan z delovanjem naše ustanove v lanskem letu 2015. V programu lanskega leta je bil zamišljen večer z zaključkom literarnega natečaja proze in s skupinsko razstavo mlajših umetnikov, že rojenih na argentinskih tleh.

Malo dvorano so krasile slike in tudi fotografije teh ustvarjalk. Vodja likovnega odseka, prof. Andrejka Dolinar Hrovat je pozdravila in predstavila publiko kratke življenjepise slikark Laure Antonio Bavdek, Ani Malovrh, Klavdije Nose ter umetniški fotografinje Barbare Kržišnik. Tako se je publika seznanila z novimi likovnimi talenti.

Laura Antonio Bavdek se posveča v tem novem slikarskem obdobju oniričnim pokrajinam. Najnovejša njena dela so simbolična, ki izhajajo iz njene notranjosti. Simboli jo vodijo k iskanju smisla. Skoraj avtomatično po navdihih začrta linealne sanjske pokrajine, ki jih kasneje z barvami svinčniki pobarva - brez predhodnih skic.

Ani Malovrh študira psihopedagogijo na Katoliški univerzi v Buenos Airesu. Že od mladih let je pokazala nagnjenost k slikarstvu. Sodelovala je na raznih tečajih likovne umetnosti (Amigos del Museo Nacional de Bellas Artes). Študirala je tudi umetnostno zgodovino. Večkrat je že razstavljala v slovenski skupnosti in prejela nagrade za svoja dela.

Klavdija Nose je grafična oblikovalka. Imela je že mnogo skupinskih in samostojnih razstav. Kot ilustratorka sodeluje pri Dire-

cción Nacional de Migraciones. Prejela je prvo nagrado na narodnem natečaju slikarstva z delom »No soy de aquí, ni soy de allá«, leta 2014.

Barbara Kržišnik je zelo mlada a »stara« fotografinja. Fotografija jo je zanimala že kot najstnico. Študirala je na akademiji fotografije CELC Foto-escuela v San Justu. Letos dokončuje avdiovizualno oblikovanje na univerzi UADE. Razstavlja svoje umetniške fotografije v okviru slovenske skupnosti in je že sodelovala pri skupinski razstavi SKA.

Obiskovalci tega kulturnega večera so občudovali njihova dela pred pričetkom programa in tudi po njem.

Po odprtju likovne skupinske razstave pa je bil na vrsti opis poteka literarnega natečaja.

Predsednica SKA dr. Katica Cukjati je seznanila publiko o pomenu in razsežnosti tega projekta v letu 2015. Razložila je, da je Slovenska kulturna akcija lansko leto predstavila Uradu Vlade Republike Slovenije projekt o literarnem natečaju kratke proze pod naslovom »Gradimo mostove med Slovenijo in Slovenci po svetu«.

Literarni natečaj je bil namenjen generacijam, rojenim zunaj matičnega ozemlja in tudi osebam, ki so se rodile v Sloveniji, a živijo že več kot 30 let na tujih tleh.

Pogoji za sodelovanje na tem natečaju so bili pravočasno in večkrat objavljeni v tedniku Svobodna Slovenija, v tedenskem glasilu Oznani in na sobotni radijski oddaji »Okence v Slovenijo«.

Vabilu se je odzvalo 11 pisateljev, ki so izpolnili potrebne pogoje s svojimi prispevki. Na žalost je en prispevek prišel prepozno, kljub temu, da smo datum za oddajo prispevkov

premaknili naprej za 14 dni. Trije prispevki pa niso odgovarjali pogojem, ker so jih poslali pisatelji rojeni v Sloveniji in s stalnim bivališčem tam. Ti štirje prispevki niso prišli v poštev.

Člani žirije so se po prebranjem gradivu odločili za podelitev nagrad v mesecu decembru. Za prvo nagrado je bil izbran znani in plodoviti pisatelj, kritik in esejist Lev Detela z Dunaja s prispevkom *Na robu deževnega dne*; druga nagrada je bila priznana primorski pisateljici iz Buenos Airesa Veroniki Antonič za literarno črtico *Popolna tišina*; tretjo nagrado pa je zaslužil Fernando Leskovec (Buenos Aires) z literarnim prispevkom v španščini *La Pilcha* (Gvant). Lev Detela nam v konkretni zgodbi izredno kvalitetno opisuje človeške eksistencialne probleme in tesnobe. Prispevek, ki je bil nagrajen na drugem mestu opisuje zgodbo in tragiko primorskega prebivalstva v prvi in drugi svetovni vojni. Avtor črtice, ki je zaslužila tretjo nagrado pa nam predstavi družinski dogodek primorskih izseljencev v Buenos Airesu.

Veselo presenečenje je bilo dejstvo, da so, razen enega avtorja, vsi prispevki bili napisani v slovenščini.

Natečaj je pokazal veliko zanimanje sodelavcev, ki pa se v nekaterih primerih morajo še izpopolniti v bogatejšem slovenskem besednjaku, v literarni graditvi zgodbe ali izvirnosti tematike.

Ob zaključku tega podajanja je Katica Cukjati poudarila, da od vseh sodelujočih na literarnem natečaju pričakujemo še veliko vztrajnosti in navdušenja. Izrazila je tudi željo, da se jim s časom pridružijo novi pesniki in pisatelji.

K.C.

sorski zbor zbral na redni seji, kjer je pregledal opravljeno delo in utrdil tudi pogled naprej. Med drugim so bile običajne volitve ravnatelja, ki potekajo vsaki dve leti. Tokrat je bil za novega ravnatelja izvoljen dr. Štefan Godec, podravnateljica pa je Tatjana Modic Kržišnik. Ob tem je ravnateljstvo zapustila prof. Neda Vesel Dolenc, ki je na tem mestu vodila tečaj zadnjih dvajset let. Dopolnila je tudi štirideset let poučevanja. Gotovo edinstven primer v našem izseljenskem šolstvu. A seveda poučuje na tečaju še naprej.

Vesela starost

Na spletni strani radia Ognjišče smo našli zanimiva razmišljanja, ki jih je podal v Sloveniji zelo znan dr. Jože Ramovš. Nudi nam nekoliko drugačen pogled na življenje in, predvsem, na starost. Tukaj povzemamo nekaj tej ideji, ki bodo gotovo tema za razmišljanje, in za miselno obogatitje.

V vsej zgodovini človeštva so bili mejniki, ko je šlo človeštvo na kakšna kriva pota. V osemnajstem in devetnajstem stoletju je bilo močno izkoriščanje delovne sile. Ljudje so bili stroji, spomnimo se samo prve zelo pretresljive socialne pesmi našega Slomška. Zanjemo posledice nezmožnosti, da bi ustavili to neizmerno izkoriščanje. Iz tega se je rodilo gibanje za pravice delavcev.

»S pomladjo, ko se prebuja narava, so prazniki sporočilo, da delo nekaj velja. Delo je idila človeka. Razvoj tisočletja, ki smo mu priče, je rezultat dela. Delo daje posamezniku ogromno in pelje naprej družbo. Žal se danes znova pozablja, da je delo častno. V krizah, kakršna je, se pokaže, da se človek preživlja z delom.«

Aktivizem v starosti nima pravega smisla

»Delamo vse življenje, vendar sodobna družba upošteva samo delo, ki ga opravimo v službi in iz katerega plačujemo socialno, zdravstveno oskrbo in ostale dajatve. Po upokojitvi pa rečemo, da je to neaktivno prebivalstvo. To je za vse starejše zelo krivično. In zato se med njimi pojavlja aktivizem, ki ne prinaša kakovosti in notranjega

zadovoljstva. To so problemi, ki jih bo treba v prihodnosti rešiti, predvsem odnos do dela.«

Ključ do kakovostnega staranja imamo sami

»Kdor reče, da v prihodnje ne bomo imeli pokojnin, ne ve kaj govori. To misel širi kapital, ker želi v javnosti znižati zaupanje v solidarnost. V ta prostor potem vstopajo tržne, privatne zavarovalnice, ki med nas prihajajo iz zlata in marmorja, in ki jim plačamo več, dobimo pa manj. Bismarkov osnovni sistem pokojninskega zavarovanja, invalidskega in zdravstvenega, je največja socialna dobrina v razvoju človeštva.«

Starost je treba sprejeti, samo tako bomo zadovoljni v njej

»Nihče zame ne more narediti tistega, kar je odvisno le od mene. Zadovoljen in srečen star človek bom samo, če bom za to poskrbel sam. Potruditi se moram, da bom prijeten. Tretje, kar je pomembno pa je, da moram človeško zoreti. Po upokojitvi se je treba učiti novih navad. Ne moremo nadaljevati z aktivističnim življenjem. To pripada srednji generaciji. Svojo starost je treba sprejeti, ne smemo bežati od nje, vključno pred pešanjem, ki ga starost prinaša. Živimo sedanjemu trenutku z dobro voljo. Če človek živi z dobro voljo, so težave rešljive. Recept, ki deluje je, pet upanja polnih pogledov na prihodnost na en strah. Ob razmerju pet proti ena, strah s časoma skopni. Če pa smo uperjeni v same grde stvari, pa nam zmanjkuje moči. Ljudje pa potrebujemo moč, voljo in energijo.«

Zelo pozno (in zgodnje) sneženje

Kar zanimivo je, kako se naši dve domovini dopolnjujeta. Včasih gospodarsko, včasih politično, pa tudi vremensko. Te dni, komaj v ustaljeni jeseni, je po raznih krajih Argentine snežilo. Presenečenja nad tem pojavom je bilo mnogo. A kaj več škode, hvala Bogu, ni bilo. Argentinska razsežnost je pripomogla k temu.

In slovenska pomlad? Za konec aprila nenaavadno obilno sneženje je

botrovalo nevšečnostim po večini države. Brez električne energije je ostalo več tisoč odjemalcev, v kmetijstvu in gozdovih je nastala velika škoda. Po navedbah Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije (KGZS) so razmere najbolj kritične v sadjarstvu in vinogra-

dništvu. Po ocenah bi lahko škoda preseгла 2,5 milijona evrov, kar je prag za razglasitev naravne nesreče.

Arboretum je čudovit

Arboretum Volčji Potok je načrtno urejen park in nasad lesnatih rastlin. Nahaja se poleg istoimenskega naselja pri Radomljah. Osrednji slovenski park je leta 1952 kot študijsko središče ustanovila agronomska fakulteta v Ljubljani. Razteza se na 88 hektarjih in obsega pet urejenih jezer ter 30 hektarov gozda.

Arboretum je v vsakem letnem času

lep in navdihujoč. Trenutno cvetijo številne drevesne vrste in nizko grmovje ter seveda tulipani. Arboretum sodi med najpomembnejšo vrtno arhitekturno dediščino v Sloveniji, zato je bil leta 1999 z odlokom v Uradnem listu Republike Slovenije razglašen za kulturni spomenik državnega pomena. Park ima zaradi kulturnih, zgodovinskih, krajinskih in vrtno arhitekturnih lastnosti poseben pomen za slovensko državo.

Kaj Arboretum nudi letos?

Aleš Ocepek, direktor Arboretuma Volčji potok pravi: »V Arboretumu smo vso jesen in zimo pridno delali ter postorili marsikaj. Vesel sem, da smo končno uspeli sanirati tudi večino škode po žledolomu. Uspeli smo pridobiti tudi nekaj sredstev, s katerimi smo posadili vrsto novih dreves, ki bodo malo za nami zrasla v mogočna drevesa, ki bodo dajala ogrodje parku. Na novo smo posadili 110 velikih in 1100 manjših dreves ter grmovnic. Obnovili smo pet kilometrov poti po parkovnem gozdu, ki je prepleten s potmi, ki popeljejo

obiskovalce po najbolj skritih koticah, do katerih se še niso mogli sprehoditi. Obnovili smo tudi grajske ruševine in izdelali načrte za revitalizacijo, ki jo snujemo skupaj z Zavodom za spomeniško varstvo in ministrstvom za kulturo. Zelo smo povečali tudi rožni vrt, kar za sto odstotkov, s katerim se tudi pripravljamo na svetovno konferenco 'vrtničarjev', ki bo v Arboretumu naslednje leto. Namen imamo tudi prenoviti zelenjavne vrtove, z deli smo jih že začeli in bomo na nekoliko drugačen način prikazali uporabo zelenjave. Med ostalimi dogodki, ki privabljajo večinom družine, le-te so naša ciljna skupina, pripravljamo deželo pravljicnih junakov, manjkali ne bodo niti dinozavri, ki bodo stali v zgornjem angleškem parku, kjer je po našem mnenju najlepši prostor zanje.«

Zaradi velike raznolikosti rastlinskega materiala, zbranega v parku, je pomemben v biotskem in genetskem pogledu. Za zgodovino arboretuma so pomembni Valvasorjevi zapisi v Slavi Vojvodine Kranjske iz leta 1689, kjer Volčji Potok omenja kot tabor.

Matjaž Mastnak, o posledicah in sanaciji žledoloma v Arboretumu Volčji potok meni: »Včasih imajo dogodki tudi svojo dobro plat, čeprav jih sprva razumemo kot tragedijo. Začelo se je z napadom in škodo lubadarjev, zaradi katerih smo morali odstraniti nekaj smrek v rozariju, pokazalo se je nekaj prostora, ki smo ga zapolnili z novimi vrstami, in tako povečali število sort iz tristo na šesto vrst vrtnic. Krajinski koncept smo ohranili in računamo, da bo to med lepšimi deli Arboretuma v juniju. Program zaznamujemo po mesecih glede na posamezne rastline. Poleg vrtnic, ki smo jih vajeni, želimo pokazati, da ima tudi Vzhodna Evropa svojo vrtnično zgodovino, to je tudi regija, kateri Slovenija po vrtničnem zemljevidu pripada.«

BLAŽENI CURA BROCHERO ⁽¹⁴⁾

Pastir, ki je dišal po ovcah

Zbrala in priredila Metka Mizerit

Pridiga, ki vžiga iskre

Začetna zidava je »žrla« gore opeke, apna, peska in lesenih tramov. Brochero je v oddaljenih gozdovih dal posekati veliko dreves. Debla so nagrmadili na dvorišču veleposestva, ki je bilo last gospe Petrone v Altautini, ki je bilo petindvajset km oddaljeno od Villa del Tránsito. Kako jih prepeljati? Kako, kdo, kdaj?

Naslednjo nedeljo je pri pridigi Brochero povedal: »Dragi prijatelji, zaskrbljen sem. Manjkajo nam leseni tramovi in stebri; nevarnost je, da bomo morali zidavo prekiniti. Tukaj blizu v Avtoutini, na posestvu vdove gospe Petrone imamo pripravljenih dovolj že obtesanih debel. Treba jih je privleči do stavbišča. Vi ste že poželi žito, živina se je med poletjem poredila in preden pride zima mi morate pomagati. Obvestite prijatelje, sorodnike in sosede, da bomo to prihodnji teden opravili.«

Zgodaj zjutraj na določen dan se je pri župnišču zbralo sedemsto mož, ki so čakali na duhovnike ukaze. Ta se jim je postavil na čelo in vsi so s konji, mulami in vozovi odšli proti Altautini, kjer so naložili ves les in karavana se je odpravila v Tránsito. Na eni sami odpravi so prepeljali v enem dnevu ves material, ki bi ga drugi morali prevažati več dni z velikimi stroški. To je bil uspeh Kristusovega duhovnika in njegove človeške ustvarjalnosti. Dokazal je, da se za velike evangelijske ideale spleča živeti in se jim predati do smrti.

Čisti računi, gosta čokolada

Včasih pride pri šolskih, župnijskih ali sosedskih

odborih do preprirov in zamer zaradi nezaupljivosti glede upravljanja denarnih sredstev. Hvala Bogu, pri velikih delih v Villa del Tránsito, se to ni dogajalo. Brochero je bil alergičen na upravne posle, vendar je na srečo našel sposobnega in poštenega blagajnika, ki je moral vse darove natančno zapisati. Prva kontrola je bila domača. Ljudje so lahko vedeli, če je bil njihov dar: kokoši, kozliček, teliček, prav zapisan. Enkrat na leto je knjige in račune pregledal računovodja Justo Balmoceda. Včasih so celo časopisi v Córdobi dali na razpolago svoje strani, da so pokazali radodarnost ljudi in natančnost računov. Samo enkrat se je pojavil nesporazum med pregledovalci, vendar so ga zelo lahko rešili, ker ni bilo niti goljufije, niti izpraznenja, niti niso imeli neplačanih dolgov, ampak je kljub velikim stroškom ostalo še nekaj pesov presežka. Ta natančnost je bila znamenje poštenosti blagajnikov in poteze hvaležnosti do dobrotnikov.

Nekoč je Brochero zapisal v upravno knjigo: »Sistem, ki ga uporabljamo je preprost in primitiven, ampak poštenost s katero se uporablja sredstva je čista in prozorna.«

Maršali zmage

Pri tako pomembnih delih, kot sta bili Hiša duhovnih vaj in gradnja Šolskega zavoda za deklice, se lahko zgodi, da glavna osebnost pusti v senci svoje sodelavce in podrejene. Jože Gabrijel ne bi tega nikoli dopustil. Zavedal se je pomembnosti svojih sodelavcev in pomočnikov. Zato je v nekem dokumentu pustil zapisano svojo hvaležnost, kjer je poudaril predanost, plemenitost in nesebičnost svojih sodelavcev. Z imenom in priimkom je zapisal njihovo

delo in poudaril, da so delali brezplačno.

Zapestnica gospe Zoraide

Hiša zakoncev Erazma Recalde in Zoraide Viera je bila skoraj podružnica župnišča. Pogosto, kadar se je župnik vračal s svojih daljših apostolskih potovanj in ni vedel, kje bi lahko jedel, je šel na dom gospe Zoraide. Ko je hotel pripraviti slavnostno dobrodoščilo udeležencem prve skupine duhovnih vaj, se je obrnil k dobri postrežbi gospe Zoraide. Ta je bila dvajset let vzgojiteljica v Pano-holmu, vendar se ni bala ročnega dela. Hotela je biti učiteljica svojim učencem tako s kredo, kot z vedrom. Ob sobotah, kadar je vedela, da je bilo treba prenašati gradbeni material, je dopoldne učila, potem je odšla v Tránsito. Snela si je klobuček (vedno je bila zelo elegantna), si zvila lase in zavezala ruto ter v svojem vedru nosila 25 kg peska ali apna, da bi bila zgled svojim učencem. Bila je tudi pobožna. Neko poldne, ko je šla v cerkev k devetdnevni, je zgubila dragoceno zapestnico. Povedala je to duhovniku, ki je bil takoj pripravljen pomagati. Naslednji dan je bila nedelja. Po maši je Brochero presenetil svoje farane, ko je prebral tole sporočilo.

»Včeraj popoldne je gospa Zaraida izgubila lepo zapestnico. Vsi veste, da je gospa Zaraida radodarna in plemenita. Kdor je našel njeno zapestnico in jo bo vrnil, mu bo gospa namazala roke do komolcev.«

Zapestnica se je kmalu pojavila, ker je bila žena, ki jo je našla poštena in zaradi upanja na nagrado, da ji bo gospa »namazala roke do komolcev«.

(Dalje prihodnjič)

NOVICE IZ SLOVENIJE

PIPISTREL NA KITAJSKEM

Direktor ajdovske družbe Pipistrel Ivo Boscarol je iz rok namestnika kitajskega ministra za promet in direktorja tamkajšnje agencije za civilno letalstvo Feng Zhenglina prejel certifikate za tri svoja letala. Z njimi se Pipistrelu na široko odpirajo vrata na Kitajsko, kjer se letalski sektor hitro širi. Izkoristiti ga želi tudi s proizvodnjo na Kitajskem.

BRUSELJSKA RAZSTAVA FOTOGRAFIJ
EVGENA BAVČARJA

V prostorih Evropskega parlamenta v Bruslju so odprli razstavo fotografij slovenskega filozofa in umetnika Evgena Bavčarja z naslovom Svet skozi leče slepega umetnika. Gre za razstavo, ki je po besedah njenega avtorja ogledalo Slovenije in ki prinaša slovensko luč v Evropo. Evropa po Bavčarjevih besedah še ni takšna, kot bi morala biti, vendar pa sam verjame vanjo.

INFLACIJA V APRILU

Statistični urad je objavil, da so se cene življenjskih potrebščin aprila na mesečni ravni v povprečju zvišale za 0,4 odstotka, medtem ko je Slovenija na letni ravni še vedno beležila deflacijo. V primerjavi z lanskim aprilom so cene upadle za 0,6 odstotka.

VOJAŠKA PARNA LOKOMOTIVA

Na železniško postajo v Pivki je prispela vojaška lokomotiva iz druge svetovne vojne, ki jo bodo najprej prenovili, nato pa razstavili v Parku vojaške zgodovine v Pivki. Pričakala jo je množica ljubiteljev parnih lokomotiv ter tehnične in vojaške zgodovine.

Parna lokomotiva 33-110 je nemška vojaška lokomotiva iz leta 1943. Gre za dragocen muzejski eksponat v lasti Železniškega muzeja Slovenskih železnic, ki je bil s februarja letos sklenjeno pogodbo med Slovenskimi železnicami, Občino Pivka in Zavodom za upravljanje dediščine in turizem Pivka dan v trajno uporabo Parku vojaške zgodovine.

PO SVETU

DELO JE POKLICANOST

1. maja, ko je mednarodni praznik dela, Cerkev obhaja god sv. Jožefa delavca. Papež Frančišek je v zadnjih treh letih že večkrat spregovoril o dostojanstvu dela. Delo je poklicanost. Izvira iz klica, ki ga Bog od začetka namenja človeku, da bi obdeloval in varoval skupen dom. Potrebno je za vzdrževanje družine in dostojanstvenega življenja njenih članov. Če ni dela je človekovo dostojanstvo ranjeno, pravi papež. Ni problem dobiti hrane, saj gremo lahko na Karitas ali druge organizacije. Problem je, da ne moremo domov prinašati kruha. Ta resni problem odvzema človeku dostojanstvo, je že večkrat ponovil papež. »Delo je sveto, zato je skrb za delovna mesta tako velika človeška in družbena odgovornost, da ne sme biti prepuščena le peščici ljudi. Povzročiti izgubo delovnih mest pomeni povzročiti hudo družbeno škodo,« je poudaril papež.

30 LET ČERNOBILA

Trideset let po nesreči jedrskega reaktorja v Černobilu je na velikih območjih Belorusije, Ukrajine in Rusije še vedno prisotna izredno visoka stopnja radioaktivnega sevanja. Za zapoznelimi posledicami hude jedrske nesreče še posebej trpijo otroci iz revnejših družin: »Mnogi med njimi zbolijo za rakom na ščitnici«. Z nesrečo jedrskega reaktorja pred tridesetimi leti je povezanih tudi vedno več kromosomskih in razvojnih nepravilnosti pri novorojencih. Ukrajinska komisija za zaščito pred škodo zaradi sevanja poroča, da se je smrtnost otrok povečala kar za 20 do 30 %. Še vedno pa na z radioaktivnostjo zaznamovanih območjih živi več kot osem milijonov ljudi.

PORUŠENI ALEP

Sirsko mesto Alep je bilo vse te dni tarča novih zračnih napadov. Žrtve napadov so bile celo bolnice. Število mrtvih in ranjenih je uganka, prav tako še ni znano, ali so napade izvedla sirska ali ruska letala. V več kot teden dni trajajočih spopadih v mestu in njegovi okolici je sicer umrlo že več sto civilistov. Ameriški državni sekretar John Kerry je medtem prispel v Ženevo, kjer bo poskušal zaustaviti naraščajoče krvavo nasilje. Z ministri arabskih držav in s posebnim odposlancem Združenih narodov se je sestal na izrednih pogovorih o rešitvi konflikta v Siriji. Kot je dejal, so Rusijo pozvali, naj skuša pri sirskega režimu pod vodstvom Bašarja al Asada

PISALI SMO PRED 50 LETI

SEJALCI

Če primerjamo zgodovino evropskih narodov, pridemo do sklepa, da je zgodovina slovenskega naroda edinstvena. Noben druga narod ni bil prisiljen v takih okoliščinah biti tako trd boj za svoj obstanek kakor slovenski. Za obstanek - za golo življenje. Silam, ki so mu nasprotovale, kljub premoči in vztrajnosti, ni uspelo, da bi izločile slovenski narod, kot živo narodno skupnost, iz družine evropskih narodov.

Upravičeno je vprašanje, kako je mogoče, da se je slovenski narod ohranil pri življenju. Odgovor je preprost: slovenski vodniki so kot sejalcı vrgli seme ljubezni do materinega jezika, ki je vzkliklo, raslo in dalo obilen sad. ...

Pisatelj Janez Jalen umrl

Ob zaključku lista smo dobili iz domovine sporočilo, da je v 75 letu starosti umrl Janez Jalen, pisatelj najlepših slovenskih lovsko-planšarskih povesti ter gorske in domačijske idilike. Z dramami Dom, Srenja, Bratje; ter s povestmi Ovčar Marko, Cvetkova Cilka, Ograd in Bobri je postal najbolj priljubljen slovenski pisatelj.

SLOVENCİ V ARGENTINI

Slavje v San Martinu. Slovenski dom v San Martinu je v nedeljo, 24. aprila, proslavljal petletnico svojega obstoja. Za ta praznik so pokrili v domu ves dosedanja športni prostor s kovinasto streho in zato bodoče prireditve v tem domu ne bodo več odvisne od vremenskih razmer, ker bo 22 m dolga in 15 m široka dvorana lahko sprejela veliko število rojakov. ...

Občni zbor Slov. dekliške organizacije. Bil je v nedeljo, 22. aprila v Slovenski hiši. ... Predsednica Majda Tomažin se je v poslovnem govoru zahvalila za izkazano dobro voljo in sodelovanje. ... Sledile so tajne volitve. Za predsednico je bila izvoljena gdč. Mila Hribar, delegatinja Ramos Mejje. ...

Osebnе novice. Družinska sreča. V družini Petra Šerjaka in njegove žene ge. Vide roj. Spreitzer se je rodil sin Rihard Albert. Družino Ludvika Bavdeka in njegove žene ge. Alojzije roj. Janežič pa je razveselil sin Alojzij Rudolf.

(Svobodna Slovenija, 28. aprila 1966 - Št. 17)

doseči, da se bodo prenehali predvsem zračni napadi na Alep.

EVROPO SKRBI ARKTIK

Evropska komisija je sprejela predlog nove celovite politike za Arktiko, ki bo usmerjala ukrepe in delovanje Evropske unije v arktični regiji. Predlagani ukrepi se osredotočajo na podnebne spremembe, varstvo okolja, trajnostni razvoj in mednarodno sodelovanje. Predstavljeni predlog vsebuje 39 ukrepov, ki so osredotočeni na podnebne spremembe, varstvo okolja, trajnostni razvoj in mednarodno sodelovanje. Pri tem pa se posebna pozornost daje raziskavam, znanosti in uvajanju novega.

AMERIČANI NA KUBO

Na Kubo je po več kot 50 letih znova odplula ladja za križarjenja. Ladja družbe Carnival Cruises s 700 potniki na krovu bo na sedemdnevnem križarjenju, ki ga je začela v Miamiu, obplula državo. Odločitev o umiku prepovedi ustavljanja ameriških ladij na križarjenjih so oblasti v Havani sprejele konec aprila. Sprva so napovedale, da bodo kubanskim izgnancem in kubanskim Američanom, rojenim na Kubi, prepovedale plovbo na ladiji, a so se nato omehčale.

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Antonio Mizerit** / Propietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Jorge Komar** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** Tel.: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: **svobodna.ba@gmail.com**

Za Društvo ZS: Jure Komar / **Urednik:** Tone Mizerit
Sodelovali so še: Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Metka Mizerit, Marko Kremžar, Tine Vivod, Helena Janežič in Katica Cukjati
Mediji: STA, Radio Ognjišče, Družina in Časnik.si.

RESUMEN DE ESTA EDICION

DOCE AÑOS EN EUROPA

El 1. de mayo Eslovenia cumplió doce años como miembro pleno de la Unión Europea. Desde la independencia fue esa una de las prioridades: integrarse al mundo occidental. Pasados los tiempos de euforia, no todo fueron rosas. Las sucesivas crisis económicas y algunos tropiezos propios de un país joven, pudieron decepcionarnos. Sin embargo Eslovenia es hoy considerada en Europa y en el mundo y presidió con éxito le Unión. También pasaron doce años desde que se integró a Europa también la Iglesia eslovena. Es miembro pleno de la Conferencia Episcopal del continente y tiene participación activa en su vida. Mucho es el camino recorrido en tan poco tiempo, pero mucho queda todavía por caminar. Eslovenia no puede renunciar a su destino. (Pág. 1)

EL DESTINO DE MARKO NATLAČEN

En la Yugoslavia de la preguerra, el Dr. Marko Natlačem fue uno de los personajes claves de la vida nacional. Nació hace 130 años, un 24. de abril de 1886. Puesto al frente de la provincia que abarcaba el territorio esloveno, llamada *Dravska banovina*, supo conducir la nación por el camino del progreso y la realización. Comenzada la guerra, su objetivo fue que el pueblo sufriera lo menos posible. Ante los inicios de la revolución comunista fue decisiva su gestión para la organización de las guardias aldeanas, que pusieron freno a las ejecuciones revolucionarias. Esa acción le valió el odio de los comunistas, quienes planearon eliminarlo. El 13 de octubre de 1942 un ejecutor de las milicias comunistas, vestido de sacerdote, entró en su casa y lo ejecutó a sangre fría. Terminada la guerra su tumba fue profanada por el nuevo régimen in sus restos llevados a un lugar desconocido. Hoy su nombre brilla con nueva luz en la consideración del pueblo, que le reconoce su aprecio por los valores y su amor por la nación eslovena. (Pág. 2)

ENCUENTRO CON EL CONCEJO

Llegó de visita al país y a la colectividad eslovena la Sra. Ljudmila Novak, presidenta del partido Nueva Eslovenia, diputada del parlamento esloveno y miembro de la Comisión Parlamentaria para los Eslovenos por el Mundo. Su primera actividad fue el encuentro con el Consejo de Instituciones. Tras colocar una ofrenda floreal ante el monumento a las víctimas en el Centro esloveno, el presidente de Eslovenia Unida, el Ing. Jure Komar le dio la bienvenida, presentándole la actividad y los objetivos de nuestras instituciones. La ilustre visitante agradeció primeramente todo lo realizado por la colectividad durante la gesta de la independencia eslovena. Luego entregó distinciones de agradecimiento a las distintas instituciones. (Pág. 3)

PARTE DE NUESTRA HISTORIA

La colectividad se nutre de su pasado, que comprende la vida en la patria de origen, la guerra y la revolución, años de refugiados y la instalación en la nueva patria. Incluso en Eslovenia existe gran interés por todo lo realizado por nuestros antepasados en los campos de refugiados. Helena Jaklitsch visitó recientemente la Argentina con el objeto de obtener material para su tesis de doctorado, que trataba sobre la instrucción escolar en los campos de refugiados. El pasado 18 de abril defendió exitosamente su tesis, logrando el ansiado título de doctora. Nuestras felicitaciones. (Pág. 3)

NUESTRA CULTURA

La entidad Acción Cultural Eslovena tuvo su primer encuentro del año. Comsistió en una muestra artística, en la cual expusieron Laura Antonio Bavdek, Ani Malovrh, Claudia Nose y la fotógrafa Barbara Kržišnik. Son cuatro jóvenes que ya transitan el camino del arte y merecieron el interés y la aprobación de los presentes. En la segunda parte se proclamaron los ganadores del concurso de prosa 2015, que fueron Lev Detela, Veronica Antonič y Fernando Leskovec. (Pág. 3)

Naročnina Svobodne Slovenije: Za Argentino, \$ XXXX.-; pri pošiljanju po pošti: sivi papir, \$ XXXX.-; beli papir \$ XXXX.-; Bariloche; \$ XXXX.-; obmejne države Argentine, XXX.- US dol.; ostale države Amerike, XXX.- US dol.; ostale države po svetu, XXX.- US dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto, XXX.- US dol. za vse države. Dolg za letnike v zaostanku se plača po ceni naročnine tekočega leta. **Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.**
Čeke: V Argentini na ime „Asociación Civil Eslovenia Unida“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebnе) na ime „Antonio Mizerit“. Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.** / California 2750-C1289ABJ Buenos Aires-Argentina / Tel.: (54-11) 4301-5040 / E-mail: info@vilko.com.ar

MALI OGLASI

TURIZEM

TURISMO BLED

EVT Leg. 12618

Dis. 2089

de Lucía Bogataj

Monseñor Marcón 3317 B, San Justo
Tel. 4441-1264/1265**GREGOR BATAGELJ, turistični vodnik v Sloveniji.** Slovenski/španski jezik. Mob.: +386-(0)31-567-098. E-naslov: mgbatagelj@gmail.com

ZOBOZDRAVNIKI

Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474.

ADVOKATI

Dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik. Lavallo 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 / 15-4088-5844 - mariana.poznic@gmail.com**Dra. Ana C. Farreras de Kocar** - Sucesiones - Contratos - Familia - Comercial - Laboral - Civil - Jubilaciones - Pensiones. Martes y jueves de 16 a 19 hs. Avellaneda 174 1º Piso (1704) Ramos Mejía, Buenos Aires. Tel.: 4482-5606 Cel: 15-6447-9683 e-mail: farrerasanac_te@yahoo.com.ar

GASTRONOMIJA

od torka do vključno sobote od 19. ure naprej. Praznovanja, obletnice, srečanja. Cene ugodne, pristna domača hrana in kvalitetna postrežba. Rezervacije: 4658 4158. Avellaneda 450, Ramos Mejía, Buenos Aires.

Planika catering - Ani Rode

Slovensko in mednarodno pecivo po naročilu - Tel.: 4655-4422 ali 15-4073-3495

VERA WINES - VINOTEKA

Prodaja domačih in uvoženih vin in penin. Poroke, praznovanja, podjetniška darila. Tel.: 4342-4112; Cel.: 15-3941-0078 - info@verawines.com.ar - Av. de Mayo 769, CABA. Od ponedeljka do petka od 11.30 do 19.30 ure, v sobotah pa od 10-18.ure.

POSREDOVANJA

PATAGONIA Storitev

María Cristina Breznikar Rant s.p. Vaš kontakt v Sloveniji. Osebna potovanja. Vzpostavimo stik med sorodniki. Pokojninski postopki, najemnine in več drugih storitev. E-mail: patagonia.storitev@yahoo.com

BOMO VIDELI

Potem ko so leto dni pred začetkom letošnjih olimpijskih iger v Rio de Janieru pri podjetju Infostrada Sports, ki se ukvarja s špor-

Benjamin Savšek

tnimi podatki, Sloveniji napovedali po eno zlato in srebrno ter dve bronasti odličji, ji sto dni pred Ol 2016 pripisujejo kar tri zlate in eno bronasto odličje. Zlate kolajne pri podjetju napovedujejo kanuistu na divjih vodah Benjaminu Savšku (foto), kanuističnemu dvojcu Luka Božič/Sašo Taljat in judoistki Tini Trstenjak, ki

SLOVENCİ IN ŠPORT

je na nedavnem evropskem prvenstvu postala prvakinja v kategoriji do 63 kilogramov.

Četrto odličje, bronastega leska, bo po mnenju Infostrade osvojila še ena judoistka, in sicer Ana Velenšek v kategoriji do 78 kg.

Pred letom so napovedali zlato Savška, srebro Božiča in Taljata ter bron Trstenjakove in Velenškove.

PONOVRNO MED NAJBOLJŠIMI

Svetovno prvenstvo v hokeju divizije I (skupina A) se je za slovensko reprezentanco razpletlo tako, kot so si Slovenci želeli. V odločilni tekmi so z 2:1 premagali Avstrijo in si tako zagotovili prvo mesto ter vrnitev med elito.

OLIMPIJSKI ROKOMET: ZNANI NASPRO-TNIKI

V Rio de Janeiru so izžrebali skupine olimpijskega rokometnega turnirja. Slovenci bodo na avgustovskih olimpijskih igrah igrali v skupini B z Egiptom, Nemčijo, Švedsko, Poljsko in gostiteljico Brazilijo.

DVE SREBRNI

Slovenska telovadca Sašo Bertoncelj in Tjaša Kysselef sta na svetovnem pokalu v Osijeku osvojila drugi mesti. Bertoncelj je osvojil srebro na konju z ročaji, Kysselefova pa na preskoku.

ŽE ČETRТА ZMAGA V SEZONI

Slovenski motokrosist Tim Gajser je dobil šesto dirko sezone svetovnega prvenstva v elitnem razredu MXGP v Latviji. Potem ko je dobil prvo vožnjo, je v drugi kljub padcu še prišel do četrtega, kar je pomenilo, da je skupno zmagal v dirki.

Za Gajserja je to že četrta zmaga v sezoni.

KOLESARKE NA SAMEM VRHU

Slovenska ženska kolesarska profesionalna ekipa BTC City Ljubljana je na Češkem na dirki svetovnega pokala Gracia Orlova zmagala v ekipnem seštevku, članica omenjena ekipe Azerbajdžanka Olena Pavluhina pa je končna zmagovalka dirke v posamičnem seštevku.

To je prva etapna dirka, ki jo je BTC City Ljubljana končala na samem vrhu.

SREBRO V PLAVANJU

Slovenski plavalec Darko Džurić je nastope na evropskem prvenstvu za invalide na Portugalskem začel s srebrno medaljo. V svoji paradni disciplini 100 m prosto je s časom

Darko Džurić

1:28,21 zasedel drugo mesto.

Džurić je plaval tudi na 50 m delfin, kjer je bil na koncu sedmi.

Naš elektronski naslov

Lepo prosimo naše dopisnike, sodelavce, oglaševalce in bralce, da vso pošto na tednik naslovijo izključno na:

svobodna.ba@gmail.com

Hvala za razumevanje.

Uredništvo in uprava Svobodne Slovenije

OBVESTILA

SOBOTA, 7. maja:
Predavanje ge. Ljudmile Novak in predstavitev knjige Toneta Rodeta pri SKA v Slovenski hiši ob 20. uri.**NEDELJA, 8. maja:**
Vseslovensko romanje v Luján.**NEDELJA, 15. maja:**
Obletnica Slovenskega doma v San Martinu.**ČETRTEK, 19. maja:**
ZSMŽ San Martín, vabi na sestanek v Domu ob 16. uri. Govorila bo dr. Susana Urbančič »Otroška zdravnica v Delti San Fernando«.**NEDELJA, 29. maja:**
Žegnanje Marije Pomagaj v Slovenski hiši, ob 10. uri.**NEDELJA, 7. junija:**
Spominska proslava žrtev vojne in revolucije.

OSEBNE NOVICE

Umrli so: v Ramos Mejía **Tone Marolt** (90); v C.A.B.A. **Marko Rebozov** (57); v Slovenski vasi **Henko Kunc** (56).

Naj počivajo v miru!

DAROVALI SO

V dobrodelni sklad ZSMŽ San Martín sta družini Jarc in Žakelj darovali \$2.000,- namesto cvetja na grob pok. svaku Tonetu Maroltu. **Iskrena hvala in Bog plačaj!****V dobrodelni sklad ZSMŽ San Justo** je gospa Lučka Radoš (iz ZDA) darovala 500,- dolarjev v spomin na skrbno teto Marijo Bevčar Bernik, ki je umrla v Sloveniji 27. marca 2016. **Bog povrni!****Slovenska kulturna akcija**
vabi na predavanje**ge. Ljudmile Novak,**
predsednice Nove Slovenije, na temo
»Slovenija danes in jutri«Uvod v večer predstavitev knjige **Toneta Rodeta**
»Prareka«V dvorani dr. Tineta Debeljaka,
v soboto, 7. maja ob 20. uri.

Prisrčno vabljeni!

SOVENSKI DOM SAN MARTIN

56. OBLETNICA

V nedeljo, 15. maja 2016

Praznik poveže ljudi

9.00 Sveta maša v zavodu Srca Jezusovega
10.00 Skupni zajtrk
11.00 **Kulturni program:** prikaz v pesmi in slikah, **AMATERSKA PREDSTAVA** (enodejanka B. Nušiča)
13.00 Družinsko kosilo (prijave na 4764-4289)
Prosta zabava ob zvokih ansambla **Die Freunde**

Ramón Carrillo 2362, San Martín

Prisrčno vabljeni!

*Vsa toplina tvojega srca
in vsa tvoja ljubezen
ostajata za vedno z nami.*

Z globoko žalostjo sporočamo, da je v torek 12. aprila 2016, v 86. letu življenja, odšel k Bogu in večnosti naš mož, oče, brat, stric in svak, gospod

Maks Nosé

Zahvalimo se g. Franciju Cukjatiu za molitev. Hvala vsem kropilcem, ki ste se poslovili od njega.
Vsi, ki smo ga imeli radi, ga ohranimo v ljubezni in hvaležnem spominu.
Bog mu daj večni mir in pokoj!

Žalujoci:
žena **Nadi**;
sin **Avrelij**;
hčerki **Urška** in **Klavdija**;
sestre: **Mici**, **Dani**, **Nada**, **Cirila** in **Silvica**;
bratje: **Franci**, **Jože** in **Eli**
ter ostalo sorodstvo.

Argentina, Slovenija, Nemčija